

Българско Списание - Журнал

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвненския окръгъ.

Земледѣлци, съюзявайте се!
Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонаментъ за година 25 лева.
Единъ брой 50 ст.

Селянино, помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.

Приематъ се всѣкакъв видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѣбни извѣстия 20 лева
Годешни 25 лева
Вѣнчални обявления 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На сѣдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

Хр. Ж. Косовски.

Отъ далеко за да е леко.

Безспорно е, че ролята, която играятъ търговскитѣ и банкерски капитали при днешния социаленъ строй, при днешнитѣ икономически нужди и при стрѣмежа да се разпрѣдѣли производството и централизира или децентрализира индустрията, е отъ особено значение, безъ която роля, до като обмѣнното сръдство (въ гари, или каквото и да е) се явява като нужда въ човѣшкия животъ, е невъзможно.

Капитала е почналъ да играе тая роля, отъ когато човѣчеството по напѣна на необходимостта, слѣдствие културнитѣ му и органически нужди, е почналъ да се сношава изпърво съ сѣсѣднитѣ си плѣмена, народи и държави, а по послѣ съ човѣчеството по цѣлото земно кълбо. Много вѣкове сж минали, отъ както това сръдство — капитала е владянъ и управляванъ отъ търговското и банкерско съсловие. Но понеже капитала е сръдство за обществени нужди, а е станалъ владѣние лично на хора отъ търговското съсловие, което абсолютно непродуктивно, е живѣло и живѣе на чисто паразитски начала, смучейки труда на продуктивното население. Особено опасно, особено злѣ търпимо е станало това съсловие, когато капитала се е концентриралъ въ рѣцѣтѣ на малцина, които картелирани (сѣединени) ставатъ напълно господари на положението — да даватъ най-низка цѣбностъ на производителния трудъ, а отъ друга страна да оголватъ консумативното население, прѣдлагайки му скѣпи и прѣскѣпи цѣни на търговскитѣ си стоки.

Привилегировано това съсловие отъ буржуазната властническа политика е станало вече нетърпимо, затова наредъ съ

умирането на буржуазната класа, като политически факторъ въ дадена страна, волею, неволею ще трѣбва да умрѣ (макаръ и постепенно) и търговско-банкерското съсловие, като икономически обмѣненъ факторъ, т. е. търговския и банкерския капиталъ да прѣстанатъ да съществуватъ като фактори, а бждатъ замѣнени съ други, защото безъ такива не може, понеже много естествена нужда е да се играе ролята на обмѣна въ живота.

Явява се въпросъ, кои нови фактори да замѣнятъ търговския и банкерски капиталъ? За да отговоримъ на този въпросъ, ще трѣбва да поменемъ, че като строители отъ новото врѣме, на общественя животъ, се явяватъ главно двѣ нови обществени политико-икономически течения. Първото е социалистическото съ тритѣ си разклонения: социализмъ, комунизмъ и болшевиизмъ, а второто — по-модерното е земеделѣлското чернотрудовашко течение. Едни отъ първитѣ посочватъ държавния капиталъ като замѣстникъ на търговския, а други, съсѣмъ ултра-утописти, отричатъ всѣкакъвъ капиталъ. Схващанията и на еднитѣ, и на другитѣ въ туй отношение отъ първото течение сж съсѣмъ погрѣшни, защото не само не издържатъ критика, но и достатъчно ясно показва първиятъ имъ опитъ въ Русия, че тѣ се или само давятъ въ утопитѣ си, или сж принудени да правятъ позоренъ компромисъ. Второто общественно течение, обаче, посочва като замѣстникъ на търговско-банкерския капиталъ, сигурния кооперативенъ такъвъ, който единъ единственъ само чрѣзъ кооперативнитѣ институти може да бжде

прямата връзка между производителя и консуматора и ще унищожи напълно яхналитѣ се до сега върху други, човѣшки паразити, отъ който и да е общественъ строй.

Главната ми мисль е именно тука, за кооперативния капиталъ, който постепенно, постепенно ще изтласква търговския, чрѣзъ създаването и закрѣпването на кооперативни институти.

Нека се забѣлѣжи, че съсѣмъ не искаме да прѣпорѣчаме практиката на болшевикитѣ, които се стрѣмятъ съ единъ само жестъ да прѣмахнатъ всички търговски институти, когато на мѣстото имъ нѣматъ създадени други, които да поематъ обмѣнната роля на първитѣ. Разумътъ, обаче, диктува, че за да не се спъне, или спре житейската машина, при какъвто случай ще се прѣживѣватъ само катастрофи, трѣбва негодния факторъ въ нея непосредствено да се замѣсти отъ новия.

Его защо, тамъ дѣто врѣмето и разбиранята на голѣмата частъ отъ обществото не търпятъ гнета отъ търговскитѣ капитали, стрѣмежатъ трѣбва да бжде да се създаватъ кооперативни институти съ кооперативни капитали, а прѣмахватъ кожодерскитѣ такива.

Днешното реформаторско земеделѣлско правителство въ България се стрѣми да върви именно по този пътъ. Едно единствено то дава тласкъ на кооперативния развой. Единственото то раздрусва и ще раздрусва, бавно макаръ, но сигурно, безъ позорни компромиси търговскитѣ капитали и замѣсти съ кооперативнитѣ.

Върховниятъ кооперативенъ институтъ „Консорциумътъ“ е дѣло на същото правителство. Като централа той се разви само въ едно направление — да урегулира житната търговия на кооперативни начала. Този институтъ здраво жина търговското-житарско съсловие. Цѣли двѣ години, тѣ носятъ ухапа-

нитѣ си рани. Но, ако това бѣ необходимо да се прѣживѣе такъвъ единъ периодъ, да носятъ ухапани рани, до като се свикне съ тая нова система, както синдикати и кооперации, тѣй и производителитѣ, то врѣме е, да умратъ търговцитѣ-житари у насъ, защото иде редъ и на другитѣ паразити. А отъ друга страна нека се знае, че недопрѣбито куче скоро заздравява и почва да лае, макаръ и съ лаянето си само вълкъ въ кошарата ще докарва. Оставятъ ли се указанитѣ житари и за напредъ само ухапани, ще бждатъ не полезни, а опасни, защо и при репарационни комисии ще ходятъ, и интриги ще коватъ, и продажничество ще вършатъ, само и само да защитятъ положението си. Извѣстно е, че Консорциумъ е рожбена майка на много кооперации и синдикати, отъ съществуването на които и хубавата му уредба, зависягъ и тѣ, да добиятъ ли истинското си назначение, или не, или да станатъ клета жертва въ лапѣтѣ на търговци. Чрѣзъ консорциума земл. правителство до известна степенъ спъна търговцитѣ житари, като имъ остави малко въздухъ за дишане, чрѣзъ правото имъ на вжтрѣшна търговия и износъ на брашно, но послѣднитѣ намѣрили добъръ приемъ при мелничари и фабриканти, умишлено конкурирайки въ цѣнитѣ, не дадоха възможностъ на много кооперации и синдикати да се развиятъ и изиграятъ ролята си. Въ качеството си на контрагентни агенти на спиртни фабрики и мелничари носятъ навънъ брашно производство и съ това убиватъ дѣеспособността на кооперациитѣ, отчайватъ кооперативитѣ си и записватъ единъ — въ борбата си срѣщу кооперативизма. Не веднѣжъ дигнаха гласъ кооперации и синдикати: „търговцитѣ ни прѣчатъ“!

Ще остане ли туй положение на консорциума, или ще се измени и подобри закона? Ще

остане ли дори този институтъ да съществува, или ще се прѣмахне? Тѣзи въпроси днесъ живо интересуватъ производителното земеделѣлско население, по който отдавна е даденъ отговоръ въ смисль: Не само че трѣбва да съществува консорциумъ, но необходимо е да разшири дѣйността си, като се забрани на търговци, банки и акционерни дружества да търговатъ съ зърнени храни, а единствени органи за цѣльта да останатъ само земеделѣлскитѣ синдикати и кооперации, както за вжтрѣшна консумация тѣй и за външенъ износъ посрѣдствомъ консорциума и агенциитѣ му. По такъвъ начинъ фабриканта на спиртъ и мелничара на брашно не ще бждатъ арогантни срѣмо синдикати и кооперации, а волю неволю ще прѣвиятъ кръстъ и ще похлопатъ на вратитѣ имъ.

Дългъ си налага на Земеделѣлската парламентарна група да разрѣши въпроса въ изменението на закона за консорциума още въ настоящата сесия на камарата, защото народната поговорка казва: „Отдалеко, за да е леко“. Тѣй разрѣшенъ въпроса още сега, ще се даде възможностъ на кооперативнитѣ институти да си начертаятъ ориентировка за бждещата си дѣйностъ, до като не е настѣпила новата реколта. Нека не се повтарятъ минали грѣшки, слѣдъ дръждъ да се поставя качулка, защото всѣка сила явила се на врѣме само, може да бжде резултатна. Привилегированитѣ стндикатитѣ и кооперациитѣ въ нѣкои отношения, само тогава биха устояли въ борбата и изпълнили назначението си.

Его защо, нека се чуе гласа на земеделѣлския народъ. Търговци и кооперации немогатъ наедно да влачатъ кола. Махнете първитѣ и гарантарайте положението на послѣднитѣ, защото не изправите ли дефектитѣ въ закона за консорциума още въ тая сесия, рискувате съ кооперативизма, оставяйки го незащитна жертва въ

Страници изъ най-новата история.

Съ право бѣлѣжи единъ историкъ, ако се не лъжемъ руския професоръ Трачевски, че никоя друга наука не е толкозъ фалшифицирана, изнудвана, нагаждана къмъ нуждитѣ на момента, както това е съ историята. Мислимъ, че тезата е напълно издържана, тѣй като фактъ е, че всѣки историкъ прѣдава историята тѣй, както на него е угодно, както му диктуватъ интереситѣ или както го изискватъ нуждитѣ на врѣмето. Изглежда, че историята не е нищо друго, освѣнъ единъ телеграфенъ стълбъ, отъ който всѣки историкъ прѣдава такава перспектива, каквато на него е угодна. Обективизмътъ, тѣй присѣщъ на природнитѣ науки, тукъ е подложенъ на митиче-

ското прокрустозо легло. Че е тѣй, показва го нашата история.

Бѣ врѣме, когато цѣлиятъ български народъ, отъ социално и професионално гледище, не бѣше нищо друго, освѣнъ — народъ селяни. Тѣй ни го прѣдава и Паисий: „незлобиви, овчари, говедари...“ Тѣй ни смѣтатъ и дъ денъ днешенъ чужденцитѣ. До колкото имаше граждани, тѣ бѣха турци, арменци, а най-вече гърци. Българитѣ бѣха тукъ-тамъ, придошли отъ подбалканскитѣ мѣста. А групата подбалкански градовце, зародени къмъ XVII и XVIII ст., върпѣки тѣхната голѣма роля въ новата ни история, все пакъ се губѣха всрѣдъ голѣмото множество „незлобиви“ овчари на Паисий. Слѣди

отъ това положение и до денъ днешенъ сж запазени въ нѣкои покрайнини на България. Тѣй, изъ Русенско и до денъ днешенъ селенитѣ казватъ на гражданитѣ гърци, а въ Видинско, Ломско и до сега населението дѣли само себе си на чернодрешковци, опнати и на бѣлодрешковци, като дава единъ особенъ смисль на едното и на другото. Ясно е, това сж остатъци отъ тѣзи врѣмена, когато на една страна е стоялъ народа, овчаритѣ и говедаритѣ на Паисий, а на другата — гърцитѣ, турцитѣ, арменцитѣ и шѣпата българи.

Слѣдъ освобождението, обаче, всичко това, като въ нѣкои вѣдшебна приказка, се измени, се разпадна изъ дѣно. Разположението на силитѣ измени своята пропорция. Гърцитѣ, арменцитѣ, турцитѣ отидоха, кждѣто намираха за добрѣ а тѣхното мѣсто се зае отъ българи,

най-вече отъ подбалканскитѣ градовце. Тогасъ, по това врѣме, стана това, което и до денъ днешенъ изумява и учудва селенитѣ, народа на Паисий.

Дѣдо Йоцо на Вазовъ, който едзамъ е долавялъ правеното на централната линия, сега наблюдаваше една дѣйствителност, една социална практика, която на всѣка стѣпка се изпрѣчваше прѣдъ него, която го поразяваше, възмущаваше, която го правѣше дълбоко да негодуетъ отъ новото врѣме и новата дѣйствителност. Той виждаше единъ фактъ отъ голѣмо обществено значение, че трудовиятъ човѣкъ, селенинътъ — защото той бѣ народа, и тогава и сега — човѣкътъ, който създава богатството си чрѣзъ трудъ, до колкото това е възможно, човѣкътъ на сръдната рѣка, дори и на заможността, че този човѣкъ е оставенъ на заденъ планъ, въ политическо и

икономическо отношение, прѣдъ новия човѣкъ който трупаше своитѣ голѣми богатства чрѣзъ капитала, грубата спекула и кражбата, но въ никои случай не чрѣзъ труда. Трудътъ вече не бѣше между другото мѣрило на човѣшко достойнство, трудътъ вече не бѣше източникъ на материални блага и лично благосъстояние. Той виждаше на всѣка стѣпка, че който търгува, който наема държавни прѣдприятия, който върши банкови операции, дори който се навърта покрай държавната трапеца че той именно печелѣше и живѣеше добрѣ, а не нѣкой другъ. Затова и шеговито пѣше: който не оре, не сѣе, той най-добрѣ живѣе, или думаше си още: широкъ животъ въ тѣсни гащи.

Всичко това народътъ наблюдаваше, виждаше го всѣки денъ, всѣки часъ, изпитваше го непосредствено надъ себе си,

Малкия парламент

(Продължение от брой 35).

Друга една важна задача имаме: свързване всички населени мѣста съ телеграфна и телефонна мръжа, за която цѣль напоследък народното събрание гласува специален законъ, въ който се забѣлѣзватъ нѣкои прѣчки за населенитѣ мѣста, особено по малкитѣ, които могатъ да се прѣмахнатъ пакъ по законодателенъ редъ и ние смѣтаме да се поиска това да стане. Отъ 15 милионния кредитъ, който държавата има, на нашия окръгъ се пада 1 милионъ 200 хиляди лева и ние имаме вече 800 хил. лева, а всичко два милиона лева, съ която сума ще може при по-добри условия да се започне и изработи, понеже телефонната мръжа да проникне въ всички населени мѣста, за тази цѣль е направено всичко възможно за постигане задачитѣ, които ни сѣ възложени.

По разнитѣ специални рѣшения на окръжния съвѣтъ. Въ първата извънредна сесия на съвѣта се взе рѣшение да се отчуждятъ за окръжни нужди зданията на: Вѣра, Ана и Никола Кръстанови, Киро Станевъ, Петръ К. Балевски всички въ гр. Плъвенъ и на Сава М. Савовъ и Никола Тихоловъ въ гр. Тетевенъ. Тѣзи рѣшения се връчиха още тогава на заинтересованитѣ лица и въ дадения имъ срокъ тѣ подадоха възраженията си съ изключение на Петръ К. Балевски, който не даде никакви възражения. Тѣзи прѣписки се изпратиха въ Министерството на Вѣтрѣшитѣ работи за да се подобрятъ отъ Министерския съвѣтъ. До сега имаме съобщение за хотелъ Царъ Освободителъ, че се утвърждава протокола на Окръжния Съвѣтъ за отчуждаването му отъ Киро Станевъ за помѣщение на Постоянната Комисия, той може да се потажи прѣдъ Върховния административенъ съдъ, обаче ние не се съмняваме, че рѣшението ще бѣде потвърдено. За зданието на Балевски въпроса е по друго яче, защото прѣди ние да вземемъ рѣшение за неговото отчужде-

ноктитѣ на потосмукачитѣ. Връщане назадъ не трѣбва да става. Защитници на кооперативизма, капитулация не бива да правимъ въ борбата, а напротивъ, ако има консорциумъ за зърнени храни, наложително е последния да обгърне на сѣщитѣ начала и останалитѣ земледѣлски произведения. По този пѣтъ сме тръгнали, по сѣщия ще продължаваме, но всичко да бѣде «Отдалеко, за да бѣде леко».

ние, то било прѣдставено за отчуждаване за опитна станция а за другитѣ нѣмаме още никакви съобщения. Въ бюджета имаме утвърденъ кредитъ 130 хиляди лева за изплащане зданието на Киро Станевъ и другъ кредитъ 20000 лева за прѣмѣстване постоянната комисия отъ сегашното ѝ помѣщение въ него.

Съ въпроса за автономията на окръжитѣ и общинитѣ, окръжния съвѣтъ се и занимавалъ вече редъ години. Всички взети рѣшения въ този смисълъ, а така също всички направени отъ постоянната комисия постѣпки до сега останаха безрезултатни. Безъ да се счита въпроса за изчерпанъ оставя се на Окръжния съвѣтъ напълно открито, за да се занимае той отново съ него и посочи сѣдствата за постигане тази цѣль само въ която е смисъла на изборнитѣ институти.

За подпомагане читалищата въ окръга има единъ кредитъ 7000 лева. Въ изпълнение това рѣшение на Окръжния съвѣтъ Постоянната комисия поиска отъ Плъвения окръженъ училищенъ инспекторъ списъкъ на добри уреденитѣ читалища за да имъ се даде помощъ. Такива ни се прѣдставиха 44, на които дадохме по 150 лева помощъ.

Помощта на бѣдни общини, за поправка и направа училища, чешми и мостове е прѣдвидена 60000 лева. Постоянната комисия имайки подзѣденитѣ молби за тия помощи и съобразно нуждитѣ даде помощи за училища както слѣдва: На Гознишката община 2000 лева, на Герно Павликенската 2000 лв., на Гложенската 3000 лв., на Батулската 3000 лв., на Новоселската 2000 лв., на Новаченската 5000 лева. За чешми: на Гознишката община 1000 лв., на Видрарската 2000 лева, на Добревската 2000 лева, на Луковитската община 3000 лева. За мостове: на Лопяненската община 500 лв. и на Жгленската 5000 лева.

Прѣзъ първата редовна сесия на Окръжния съвѣтъ се занимахме съ въпроса за направата дигата при селата: Гигенъ, Брѣстъ, Мъгура и Черчеланъ, които се наводняватъ отъ рѣка Дунавъ. Въ тази смисълъ Постоянната комисия направи постѣпки прѣдъ Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти, което ни отговори, че въпроса е проученъ и че тази грамадна работа ще има да се извърши отъ трудовата повинностъ, като за цѣлѣта се поискаха свѣдения за располагаемитѣ жилища и пр. и за инструментитѣ отъ общинитѣ. Въ послѣдствие обаче същото Министерство се убѣдило отъ проучването на инженера Мавровъ, че тази колосална работа не е възможно да се извърши отъ трудовачитѣ, и затова ни се

съобщи че заинтересованитѣ общини да образуватъ синдикатъ. Съгласно закона за воднитѣ синдикати, въ които по-големо участие ще вземе държавата като най-много заинтересована, защото съ отводняването на тази мѣстностъ тя добива едно пространство около 200 — 300 хиляди декара площъ, която може да се разработи за ниви. Работата на самата дига е много голѣма, тъй като само насипи около 2000000 кубически метра, а цѣлата стойностъ ще възлѣзе на 10—12 милиона лева.

Извършването на тази грамадна работа е възможно само отъ прѣдприемачъ и необходимитѣ за това сѣдства трѣбва да се дадатъ отъ образувания така синдикатъ. Дали това ще стане и кога, това Постоянната комисия не може да опрѣдѣли.

Прѣседателствуващи Ц. Матевъ: Понеже Прѣседателя на Постоянната комисия поради напредналото врѣме не ще може да свърши съ отчета за дѣятелността на постоянната комисия, прѣдлагамъ: да се прѣустанови засѣданието и въ утрѣшното засѣданието, което да се състои въ 8 часа пр. обѣдъ, да продължи рѣчта си по сѣщия въпросъ, като за утрѣ остане сѣщия дневенъ редъ, а именно: точка 1. Отчетъ за дѣятелността на Постоянната комисия, 2. Попълване състава на Окръжната Постоянна комисия, 3. Докладъ на прошетарната комисия и нова точка 4. Телеграмата № 6322/288 на Министерството на Вѣтрѣшитѣ Работи и Народното Здраве.

Който е съгласенъ за вдигане засѣданието и прѣдложениятъ дневенъ редъ да вдигне рѣка — Болшинство. — Приема се.

Прѣседателствуващи Ц. Матевъ: Прѣди да вдигна засѣданието, съобщавамъ, че окръжния съвѣтникъ Иванъ Генчевъ иска отпущъкъ за утрѣ, а окръжнитѣ съвѣтникъ Маринъ Ц. Диковъ тоже иска отпущъкъ за 27 и 28 тога. Който е съгласенъ да се разрешатъ тѣзи отпущки да вдигне рѣка. — Болшинство — Разрѣшава.

Засѣданието се вдигна въ 8 часа слѣдъ обѣдъ.

(Подписаха:) На окръжния съвѣтъ, Прѣседателъ: Цв. Таслаковъ и Главенъ Секретаръ: А. Дафиновъ; На Постоянната комисия, Прѣседателъ: Мико Петковъ и Членове: М. В. Балиновъ и Г. Ат. Пеловски и Окръжнитѣ Съвѣтници: Ат. Колевъ, Ангелъ Ванковъ, Атанасъ Тодоровъ, Баю Хичковъ, Борисъ Павловъ Василь Стефановъ, Вѣло Ц. Вѣловъ, Василь Диковъ и други.

Край.

Земледѣлци! четете и разпространявайте „Земледѣлска Защита“.

ХРОНИКА

На 22 тога окръжния училищенъ съвѣтъ имаше засѣданието. Въ това засѣданието съвѣта взе слѣднитѣ рѣшения:

1. Да разтури и сегашното Плъвенско Училищно Настоятелство, като недѣеспособно. Ще бѣде назначена тричленна комисия да управлява дѣлата на настоятелството до изборитѣ.

2. Да се открие IV класъ въ Никополъ и VIII въ Тетевенъ.

3. Да се откриятъ пълни програмни въ Дебнево, Карлуково и Малка Брѣстница, и не пълни въ Лѣсидрѣнъ и Бѣглежъ.

4. Да се отпуснатъ отъ Министерството на Народното Просвѣщене 50000 лв., помощъ на село Ласкаръ, за доискарване новото училище въ това село.

Поради нередовности, въ кооперация «Земл. Единство», изнесена отъ нѣкои членове, съдѣтъ е взелъ книгата на кооперацията и води усилено разслѣждане по работитѣ ѝ. Ще чакаме резултата отъ съдебното дирене, за да кажемъ по-послѣ думата по тази кооперация.

Това, което има да заявимъ още отъ сега, то е, че тази кооперация не е съюзна и партийна. Тя е общогражданска. Поради това честта на съюза и земледѣлската организация не могатъ да се смѣтатъ за ангажирани въ дѣлата на тази кооперация, били тѣ лоши или добри.

На 12 юни въ с. Съдонецъ, луковитско, дружба устрои за публично събрание на което държаха 4 часова рѣчь съюзнитѣ организатори Ст. Цановъ и Ц. Комитски на тема: *Земледѣлското правителство и нашитѣ противници.*

Събранието остана много доволно.

Слѣдъ събранието дружба рѣши да благодари на правителството за прокаранитѣ закони, а най-много за закона на адвокатитѣ и настоява правителството да върви неотклонно по тоя пѣтъ, който единствено води къмъ спасение на България.

До настоятелитѣ на вѣстникъ «Земледѣлска Защита» — Плъвени.

Левски. — Администрацията на вѣстника, ви напомня за послѣденъ пѣтъ, да уравни смѣткитѣ си за изпратенитѣ ви 215 екземпляра на консигнация, като за продаденитѣ изпратите по 40 ст. на екземпляръ, а непродаденитѣ повърнете по пощата за наша смѣтка.

Сомовитѣ. — Администрацията на вѣстника ви съобщава, че до 32-и брой включително, вамъ сѣ изпратени 300 екземпляра отъ вѣстника, за продаденитѣ изпратете по 40 ст. на екземпляръ, а непродаденитѣ по-

върнете по пощата за наша смѣтка. Съобщете също и съ кой № рѣшението записъ, каква сума сте ни изпратили, защото тая сума е срѣщу тѣзи 300 екземпляра, която при уравниение на смѣтката — спаднете и ни съобщете.

Отъ администрацията.

ОБЯВЛЕНИЕ № 996 Подписаний Йор. п. Кръстевъ Съд. Приставъ при Плъв. Окр. Съдъ на I участъкъ на основание изпълнителния листъ № 2727 отъ 15 февруарий 1921 г. издаденъ отъ Плъв. Окр. Съдъ въ полза на Димитръ Добревъ отъ градъ Плъвенъ противъ Георги Дамьяновъ отъ сѣщия градъ за искъ 5000 лв. заедно съ лихвитѣ имъ по 8% годишно отъ 28 януарий 1921 г. до изплащането, 262 л. 60 ст. съдебни и по водене на дѣлото разности и др., съгласно чл. 810 отъ Гражд. Съд. производство съ настоящето си обявявамъ, че на 25 юли 1921 год. отъ 9 часа сутринта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия длъжникъ движимъ имотъ, а именно:

1) Сто деветдесетъ шесть кгр. захаръ въ два чувала, отъ които 1 конопенъ и 1 книженъ, оцѣнена за 3136 лв.

2) Двѣ покривки — една малка, една голѣма, оцѣнени за 150 лв.

3) Единъ шкафъ — джамлъвъ оцѣненъ за 600 лв.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Който отъ Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа отнасящи се по продажбата.

гр. Плъвенъ, 24 юни 1921. г. Дѣло № 228/920 год.

I Съдебенъ Приставъ: Йор. п. Кръстевъ.

ФАБРИКА ЗА ТРАКТОРИ FREUND-MOTORPFLUG ВЪ ГЕРМАНИЯ.

ОБЯВА

Фройндъ — Моторенъ Плугъ Демонстрация.

Ще извърши въ гр. Плъвенъ на 1 юлий т. г. при ГАРАТА. Поканватъ се всички земледѣлци да посетятъ демонстрацията, за да се запознаятъ съ тоя Тракторъ-плугоносецъ, послѣдна дума на науката и механиката, съ крайно упростена конструкция, солиденъ материалъ, бърза, ефена и отлична работа.

Управление и работа само съ единъ човѣкъ. Свършете земледѣлската работа, прикачете мелницата.

Прѣдставителство за България при ТАСЛАКОВЪ — ПЛЪВЕНЪ гдѣто ще намѣрите подробни свѣдѣния и упѣтвания.

гневѣше се, негодуваше, чудѣше се, не разбира се, по маниера на Вазовия дѣдо Йоцо, който сладостно прѣдчуваше хубавото тракане на бѣдащата балканска желѣзница.

Трѣбва при това да забѣлѣжимъ, че народътъ затова именно и негодуваше, защото той въ своята селска срѣда въздигаеше, въпрѣки дребнитѣ различия, прѣдставлявани отъ селския чорбаджия, трудътъ, като основно начало на личенъ и общественъ животъ. Тѣй, той не е могълъ да търпи, па и сега не може да гледа, щото отъ неговата срѣда и въ неговитѣ редове да се намира човѣкъ, който въ работното врѣме да се излежава подъ върбитѣ или да се запива нѣкъдѣ по кръчмитѣ. Който е отъ село, той много добръ познава тази велика народна добродѣтелъ, съ която гражданитѣ не малко сѣ скарани и която не малко нав-

лича негодованието на прости селени, които пишали думата „оца“, вмѣсто овца.

Прочее, слѣдъ станалитѣ промѣни слѣдъ освободението, дѣв бѣха класитѣ: на една страна народа, на другата — хората на капитала, на спекулата и на кражбитѣ, на единия край — селото, на другия — града, въпрѣки дребнитѣ различия въ него; въ едната група сѣ потуритѣ, чернитѣ рѣцѣ, селянина, на другия — всичко, което е отрицание на народа, на неговитѣ нрави и обичаи, като започнемъ отъ нарочното извъртаване на езика му, до осмиване на нравитѣ му.

Сѣщиятъ този народъ, обаче, е наблюдавалъ въ своето развитие и вторъ единъ фактъ отъ голѣмо общественно значение, именно, той е съглеждалъ, че цѣлата държавна машина, цѣлия общественъ организъмъ, който тъкмо по това врѣме се

е реформиралъ и нагаждалъ къмъ европейскитѣ условия, се е прѣустройвалъ и издържалъ само отъ скромнитѣ сѣдства на този народъ. Хората на капитала, на спекулата, на кражбитѣ, на свободнитѣ професии, т. е. тѣзи хора, които най-добръ използватъ реформиранията държава, тѣ сѣ намирили за добръ, подъ формата на разни идейни съображения, всичко да трупнатъ на оголѣлия гърбъ на чичо, а много малко или нищо на себе си. И излизаше, че народътъ правѣше и желѣзници, понасяше тежестта и на държавни училища, поддържаше и войска, съ хора, и съ сѣдства, и индустрия и всичко, отъ което се нуждаеше държавата, като въ замѣна на това той най-безцеремонно биваше натикванъ, той и багажа му, въ вагона на трета класа. И затова чичо съ право оприличава и днесъ още държавата на една

кръчма, въ която който не пие, плаща, а който пие, намира за добръ да се измъкне тихичко изъ задната врата. Впрочемъ, това народно издържане на държавата е позната на всѣкиго, фактъ всеизвѣстенъ е, за да нѣма нужда да припомаме горчивитѣ факти, колко е плащаль нѣкога единъ търговецъ, единъ адвокатъ или единъ индустриалецъ и колко единъ селянинъ. Ние само длъжимъ да напомнимъ втория фактъ, че реформиранията държава почти изцѣло се е издържала отъ тѣзи, които сѣщисано гледахъ всичко това, което ставаше прѣдъ очитѣ имъ.

*

Има една теория, която гласи: никога не измислювай лозунгитѣ, никога не влагай нѣщо особено отъ себе си, винаги вземай послѣднитѣ отъ устата на народа, отъ самата дѣйствителностъ. Земледѣл-

скиятъ съюзъ не направи нищо друго, освѣнъ да приложи тази хубава политическа формула. Той поде това разлѣто като море народно негодование, това всеобщо народно възмущение, организира го, оформи го до колкото можеше, като не каза въ своята програма нищо повече отъ това което той наблюдаваше прѣдъ себе си, въ „страницата българска история“: първо, държавата да се издържа отъ тѣзи, които прѣдидно се ползватъ отъ нея и второ — по-важното — прѣднина да се даде на трудовия човѣкъ, на човѣка, благосъстоянието на който е изразъ на труда му, а не на човѣка, който трупа голѣми богатства чрѣзъ капитали, спекула и кражби. Тѣй е, казахме, въ селото, тъй иска народътъ да бѣде на всѣкъдѣ.

П. Цвѣтковъ.